

Nadějí

Poutníci

1. Když spí dva odsouzení
v lukách u hořících klád,
ten dým a ta tráva je změní,
než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.
2. Když dva se nepodřeknou
v noci u mlčících vrat,
ta tma a to ticho je svléknou,
než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.
3. Můj most, já vím už, kde je,
padá a před ním je drát,
a drát, když skočím, se chvěje
něžnou nadějí, něžnou nadějí, něžnou nadějí.